

Arrest

nr. 144 389 van 28 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 18 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. FRERE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 26 november 2013 het Rijk binnen en diende op 27 november 2013 een asielaanvraag in. Op 14 augustus 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Djiboutiaans staatsburger te zijn afkomstig van de hoofdstad Djibouti. U behoort tot de Issaclan (subclan Furlabe). U bent ongehuwd en woonde tot aan uw vertrek in bij uw ouders samen met uw broer Hoosh en vier zussen.

Volgens uw verklaringen ging u niet uit werken, maar hield u zich sinds begin 2010 bezig met politieke activiteiten. Op 27 juni 2010 werd u officieel lid van de oppositiepartij Mouvement pour le Renouveau Démocratique et Développement (MRD). Uw activiteiten voor de partij waren het mobiliseren van nieuwe leden, het uitdelen van flyers, alsook het maken van plakкатen. U zou ook meetings bijgewoond hebben en deelgenomen hebben aan demonstraties. Op die demonstraties zou u één van de vaste personen geweest zijn die leuzen schreeuwden die door de betogers mee gescandeerd werden. In de aanloop van de verkiezingen op 22 februari 2013 zou u ook meegeholpen hebben wanneer men in uw qota campagne kwam voeren, meer bepaald met het uitdelen van kaarten met daarop de verkiezingskandidaten.

Na afloop van de verkiezingen zou u tot driemaal toe gearresteerd zijn door de autoriteiten. Op 25 februari 2013 zou u een eerste keer door de gendarmerie gearresteerd zijn tijdens een demonstratie tegen het verloop van de verkiezingen. U werd opgesloten in Nagad, en werd samen met andere betogers op 4 maart 2013 vrijgelaten. U zou uw activiteiten voor MRD daarop gewoon voortzetten. Op 10 maart 2013 werd u tijdens een andere betoging opnieuw gearresteerd door de gendarmerie. Ditmaal werd u gedurende 11 dagen opgesloten in een politiekantoor, waar u in de cel geslagen zou zijn. U zette daarop uw politieke activiteiten voort.

Op 20 oktober 2013 werd u een derde keer gearresteerd, ditmaal door 3 leden van de Djiboutiaanse geheime dienst, Service de Documentation et de Sedimentation (SDS). Ze blinddoekten u en brachten u naar een onbekende plaats, waar ze u een 5-tal uur vasthielden. In die tijd sloegen ze u en bedreigden ze u met een pistool tegen het hoofd. Ze dwongen u op deze manier ertoe te zeggen dat u zich niet meer met politieke activiteiten zou inlaten. Vervolgens lieten ze u achter langs een straat, van waar u op eigen houtje terugkeerde naar uw familie. U vertelde hen alles, waarop zij u informeerden dat de politie intussen ook al op zoek was gekomen naar u. Toen ze u niet vonden, hadden ze uw broer Hoosh gearresteerd. Uw jongste zus die zich hiertegen verzette, werd een arm gebroken. Ze besloten daarop dat u beter kon onderduiken bij uw oom in Balbala (Djibouti stad). De volgende dag kwam de politie opnieuw naar uw ouderlijke woning, en omdat ze u opnieuw niet aantroffen namen ze ditmaal uw vader mee. Uw oom regelde daarop uw vertrek, zodat u die dag zelf nog, op 22 oktober 2013 Djibouti op illegale wijze kon verlaten. Vanuit Ethiopië (Addis Adeba) zou u vervolgens met een vals paspoort naar Duitsland reizen. U werd door de mensensmokkelaar echter naar België gebracht, waar u op 27 november 2013 asiel aanvraagde.

Na uw aankomst in België hield u tot en met maart 2014 contact met uw familie in Djibouti. Zo vernam u dat uw broer Hoosh sinds uw vertrek verscheidene malen door de autoriteiten gearresteerd en opnieuw vrijgelaten zou zijn, telkens wanneer ze op zoek kwamen naar u. Twee dagen voor uw laatste telefoongesprek werd Hoosh opnieuw opgepakt. Sindsdien heeft u geen contact meer met uw familie, door de slechte telefoonverbinding en omdat ze hun telefoon niet opnemen.

In België zelf zette u uw politieke activiteiten verder. Zo zou u hier deelgenomen hebben aan 3 betogingen in Brussel tegen de huidige Djiboutiaanse autoriteiten, meer bepaald op 18 december 2013, 21 februari 2014 en 2 april 2014.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart (d.d. 27/08/2008); een Belgisch medisch attest ter staving van de littekens die u heeft (d.d. 28/04/2014); een kopie van een attest afgeleverd door Daher Ahmad Farah (DAF) van MRD in Djibouti (d.d. 30/03/2014); een origineel attest afgeleverd door de vertegenwoordiger van MRD in België (d.d. 30/06/2014); een origineel attest van de vertegenwoordiger van de overkoepelende organisatie Union pour le Salut National (USN) in België en Europa (s.d.); een origineel attest van de Mouvement des Jeunes de l'Opposition (MJO) in Europa (d.d. 01/03/2014); 4 foto's ter staving van uw deelname aan betogingen in België. Na uw gehoor bracht u ook nog uw originele lidkaarten van MRD en USN binnen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden voor ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest gearresteerd of zelfs gedood te worden door de Djiboutiaanse autoriteiten omwille van uw activiteiten voor de politieke oppositiepartij Mouvement pour le Renouveau Démocratique et le Développement (MRD).

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat totaal geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten die uit zouden gaan van de Djiboutiaanse autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten voor de oppositiepartij MRD.

Op de eerste plaats kan immers de vraag gesteld worden waarom u dermate sterk gevisieerd zou worden door de Djiboutiaanse autoriteiten. Behalve praktische steun bij de georganiseerde evenementen, het scanderen van slogans en uitdelen van flyers, bekleedde u immers geen hoge(re) functie binnen de MRD. Dit blijkt overigens uit uw enigszins beperkte kennis over de lokale organisatie van MRD in uw quartier. Gevraagd naar de personen die werkzaam waren op het partijbureau van uw quartier (Q7) kon u namelijk enkel de leider volledig bij naam noemen, en wist u van de communicatieverantwoordelijke alleen zijn voornaam. Hoewel u aangaf dat er nog anderen werkzaam waren ook, kunt u zich niet herinneren wie dat waren (CGVS 09/07/2014, 7). U geeft trouwens ook zelf aan dat u zich sinds uw arrestatie in maart 2013 beperkte tot low profile-activiteiten (CGVS 09/07/2014, 16), en dat u sindsdien ook niet meer deelnam aan betogingen (CGVS 09/07/2014, 7). U legt trouwens ook geen enkel begin van bewijs neer wat betreft deze activiteiten, zoals bijvoorbeeld beelden van uzelf tijdens demonstraties in Djibouti. Uw initiële verklaring hiervoor dat u vermeed om op beeld vastgelegd te worden tijdens manifestaties raakt kant noch wal (CGVS 09/07/2014, 7). Dergelijke betogingen zijn immers massa-evenementen waarbij - zoals u zelf aanhaalt - ook de gewone deelnemers beelden maken, waardoor het quasi onmogelijk is om te vermijden dat er beelden van u gemaakt worden. Zeker aangezien u er prat op gaat dat u één van de personen op de betoging was die de leuzen scandeerden waarop de andere betogers dan konden inpikken. Een dergelijke manier van handelen strookt dan ook niet met de bewering dat u uit de aandacht trachtte te blijven (CGVS 09/07/2014, 9). Uit uw verklaringen blijkt trouwens dat de SDS-leden in burgerkledij opereren (CGVS 09/07/2014, 13), waardoor zij onopgemerkt mensen in het oog kunnen houden.

De door u neergelegde attesten ter staving van uw politiek activisme zowel in Djibouti als hier in België brengen evenmin veel verduidelijking. Zo blijft de inhoud van deze documenten met een sterk gesolliciteerd karakter opvallend beperkt. Zo vermelden ze allemaal dat u een actief, geëngageerd militant bent, zonder hierbij evenwel in detail te treden: ofwel noemen ze geen enkele concrete activiteit van u (MJO), ofwel zeer algemeen uw steun bij de verkiezingscampagne en deelname aan daaropvolgende betogingen (beide MRD-attesten), ofwel louter uw deelname aan de betogingen in België (USN). Het attest opgesteld in Djibouti zelf door DAF (MRD) betreft overigens louter een kopie, waardoor de bewijswaarde hiervan sowieso eerder relatief is.

Om al deze redenen wordt dan ook de bedenking gemaakt waarom net u dermate zwaar door de Djiboutiaanse autoriteiten persoonlijk gevisieerd zou worden, gezien de aard van uw politieke activiteiten.

Voorts komen ook uw verklaringen omtrent de problemen die u als gevolg van uw politiek activisme in Djibouti ondervonden zou hebben ernstig op de helling te staan, en dit om de volgende redenen. Op de eerste plaats dient wat betreft uw eerste twee arrestaties tijdens de betogingen opgemerkt te worden dat hieruit op geen enkele wijze blijkt dat u persoonlijk gevisieerd zou worden. Zoals u zelf ook aanhaalde, worden op dergelijke betogingen op grote schaal manifestanten gearresteerd en enkele dagen vastgehouden (CGVS 09/07/2014, 8). De verschillende oppositiepartijen in Djibouti klagen deze manier van handelen echter graag op publieke wijze aan door de namen van de arrestanten bekend te maken.

Ten tweede rijzen er echter ernstige vragen omtrent uw derde en laatste arrestatie, ditmaal door de SDS, en meteen ook uw directe vluchtaanleiding uit Djibouti. Eerst en vooral rijst de vraag waarom ze u in oktober 2014 plots dermate zouden viseren dat zowel de SDS als de politie tegelijkertijd naar u op zoek zouden gaan. U wijt dit aan uw deelname aan een meeting diezelfde avond, waardoor de autoriteiten er opnieuw achter gekomen zouden zijn dat u uw politieke activiteiten niet stopgezet heeft. Dit doet echter de vraag rijzen waarom uw eerdere deelnames aan meetings, sinds uw laatste arrestatie in maart 2013 (CGVS 09/07/2014, 7), hier geen aanleiding tot gaven. U geeft immers zelf aan dat het

voor de autoriteiten eenvoudig te achterhalen is wie aan meetings deelneemt, en dat deze meeting op 20 oktober niet de eerste was waaraan u deelnam sinds uw laatste arrestatie in maart 2013 (CGVS 09/07/2014, 15-16).

Daarnaast is het onduidelijk waarom u uw partij niet op de hoogte bracht van hetgeen u was overkomen. Zo beweert u uiteindelijk, nadat doorgevraagd werd waarom u geen contact opnam met uw partij, plots dat zij zelf naar uw huis waren gekomen toen u er niet meer verbleef (CGVS 09/07/2014, 17). Wat er ook van zij, ook al was u reeds rotsvast overtuigd om Djibouti te ontvluchten, dan nog is het enigszins vreemd dat u uw partij niet van uw lotgevallen op de hoogte zou brengen. Temeer aangezien de oppositiepartijen dergelijke schendingen van de mensenrechten regelmatig bekendmaken met de bedoeling het beleid van de huidige autoriteiten in Djibouti aan de kaak te stellen. Uw verklaring dat dergelijke arrestaties door SDS geheim zijn, en dus enkel geweten kunnen zijn als de arrestant in kwestie effectief terug vrij komt, slaat nergens op aangezien dit bij u exact het geval was. Hierop attent gemaakt, antwoordde u enkel dat het in dat geval mogelijk was, maar dat u geen kennis heeft of uw partij al dan niet iets met uw verhaal heeft gedaan. Dit is enigszins bevreemdend aangezien u in België opnieuw contact gelegd heeft met uw partij, meer bepaald met de vertegenwoordiger van MRD in België, die op zijn beurt over contacten in Djibouti beschikt. Op deze wijze zou u immers te weten gekomen zijn dat er op 20 oktober net als u ook nog anderen gearresteerd werden. U kunt wel niet vertellen wie die anderen zouden zijn (CGVS 09/07/2014, 17). Des te opmerkelijker is echter dat u aanvankelijk beweerde niet te weten of er diezelfde avond nog anderen gearresteerd werden, toen u hier uitdrukkelijk naar gevraagd werd. U antwoordde toen vaagweg dat het kon, omdat u andere stemmen gehoord had op de plaats waar u vastgehouden werd, maar dat u het antwoord op die vraag niet kende (CGVS 09/07/2014, 14).

Gezien hetgeen u beweert meegemaakt te hebben in Djibouti en de vaststelling dat u zich tot op heden sterk betrokken voelt bij de oppositie in Djibouti, is het echter opmerkelijk dat u hiervoor niet meer interesse aan de dag legt.

U legt een Belgisch medisch attest dat u neerlegt ter staving van de verwondingen die u opgelopen zou hebben tijdens deze detentie op een onbekende plaats door SDS. Uit dit attest blijkt dat u een aantal littekens heeft op, onder andere op uw pols, maar verder valt hier geenszins uit op te maken wanneer en hoe u deze littekens opliep. De arts baseert zich hiervoor immers uitdrukkelijk louter op uw verklaringen in dit verband.

Verder beweert u sinds uw laatste telefoontje in maart 2013 geen contact meer gehad te hebben met uw familie in Djibouti. Als uitleg hiervoor vertelt u te vrezen hen in nog meer problemen te brengen als u hen zou contacteren. Wat verder geeft u aan dat de verbinding het ook vaak laat afweten, en dat ze hun telefoon de laatste tijd niet meer zouden opnemen (CGVS 09/07/2014, 4 en 20). Hierbij kan echter de bedenking gemaakt worden dat er nog andere manieren zijn om in contact te komen met of informatie te verkrijgen over het lot van uw familieleden in Djibouti. Zo geeft u zelf aan dat u ook via email met hen in contact stond, want dat is de manier waarop ze u het attest dat op 30 maart door DAF werd opgesteld aan u bezorgden (CGVS 09/07/2014, 12). Indien u het niet veilig achtte om rechtstreeks contact met uw familie te leggen op welke manier dan ook, kan de vraag gesteld worden waarom u zich niet via partijleden in Djibouti en/of België over hen kon informeren. Uw ogenschijnlijke desinteresse in het verdere lot van uw achtergebleven familieleden, en dan vooral van uw broer Hoosh, doet dan ook verder afbreuk aan de door u beweerde problemen.

Tot slot wat betreft uw deelname aan drie betogingen tegen het Djiboutiaanse regime in België (CGVS 09/07/2014, 10). U heeft ten eerste niet aannemelijk kunnen maken dat de Djiboutiaanse overheid u actueel persoonlijk zou zoeken met oog op vervolging naar aanleiding van uw deelname aan dergelijke manifestaties in België. Op basis van uw verklaringen kan immers niet vastgesteld worden dat uw profiel en achtergrond een dergelijke persoonlijke vervolging waarschijnlijk maakt. Op basis van bovenstaande argumentatie is er immers geen reden om aan te nemen dat u voor uw vertrek uit Djibouti in 2013 al door de Djiboutiaanse autoriteiten persoonlijk gevisieerd werd. Hieruit kan dan ook evenmin geconcludeerd worden dat u om deze reden in België verder door hen nauwlettend in de gaten gehouden zou worden. Bovendien was u louter een deelnemer aan deze betogingen in België (CGVS 09/07/2014, 12). De door u neergelegde foto's ter staving van uw deelname aan deze betogingen kunnen aan bovenstaande argumentatie niets wijzigen.

Voor zover u uw asielaanvraag stoelt op de activiteiten die u ontwikkeld heeft na uw aankomst in België, dient er trouwens op gewezen te worden dat er met betrekking tot asielaanvragen gegrond op activiteiten buiten het land van herkomst (*réfugié sur place*) een bijzondere bewijslast geldt. Indien een asielzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. Internationale bescherming kan slechts gegrond zijn op elementen die ontstaan zijn nadat u Djibouti verlaten heeft wanneer het aannemelijk is dat de Djiboutiaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België én er bovendien aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten van die aard zijn dat zij kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door de Djiboutiaanse overheden.

Uw verklaringen zijn dermate doorspekt met vaagheden en inconsistenties dat er in het geheel geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u zich actief door de autoriteiten in Djibouti gezocht werd, laat staan dat u zich hierdoor moest verbergen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

De door u voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.

De door u neergelegde identiteitskaart staft louter uw identiteit en herkomst, hetgeen geenszins betwist wordt. Aan uw lidmaatschap van MRD en USN wordt niet meteen getwijfeld, waardoor ook uw officiële lidkaarten van MRD en USN geen ander licht op bovenstaande argumentatie kunnen werpen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. 2.3. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen”.

2.3. Verzoeker verklaart vervolgd te worden omwille van zijn politieke engagement voor de MRD. De commissaris-generaal acht het bedenkelijk dat verzoeker “dermate zwaar door de Djiboutiaanse autoriteiten persoonlijk gevisieerd zou worden” en dit “gezien de aard van uw politieke activiteiten”. Deze appreciatiebeoordeling wordt evenwel niet gesteund door objectieve informatie waaruit zou kunnen blijken welke profielen en activiteiten al dan niet vervolgd worden door de Djiboutiaanse autoriteiten.

2.4. Gelet op de vaststelling dat geen informatie over de vervolging van de leden van de MRD door de Djiboutiaanse autoriteiten in het administratief dossier werd opgenomen, is de Raad van oordeel dat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° moet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 augustus 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK